

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XI, nr. 516 din 17 octombrie 2010

DIN CUPRINS:

**Mulțumiri
aduse
Domnului**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

**Omul căruia
îi merge
bine**

„Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, ești fericit și-ți merge bine. Nevasta ta este ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin împrejurul mesei tale. Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul.“

(Psalmi 128:1-4)

Fiecare om își dorește să fie fericit și să îi meargă bine. Problemele sunt legate însă de modul prin care oamenii încearcă să găsească fericirea și de felul în care percep binele.

Pentru mulți „a-ți merge bine” înseamnă succes în afaceri, profituri consistente în urma unor

[Continuare pag. 2](#)

contracte avantajoase, construirea unei case, cumpărarea unei mașini, sănătatea fizică sau alte lucruri care țin de aspectul material.

Spre deosebire de aceste concepții lipsite de perspectivă divină, Scriptura ne învață că omul fericit este acela care se teme de Domnul.

Fericirea nu se poate căpăta nicidecum trăind în răzvrătire față de Dumnezeu și umblând pe căile păcatului.

Oricât de capabili și încrezători am fi în propriile noastre capacități, noi nu putem obține fericirea de unii singuri.

Fericirea se capătă din partea lui Dumnezeu atunci când El vede că noi umblăm cu drag pe căile Lui. De fapt căutarea fericirii nici n-ar trebui să fie un scop în sine, ci căutarea lui Dumnezeu și împlinirea voii Sale sunt scopuri esențiale pentru viețile noastre.

Când noi îndeplinim acest deziderat în viețile noastre, fericirea vine de la sine, ca și urmare a legăturii noastre cu Domnul.

Prin urmare noi putem să căutăm fericirea toată viața și la urmă să ne trezim cu mâinile goale și mai nefericiți decât eram în clipa în care am început căutările.

Sau putem căuta să-i fim plăcuți Domnului, să ne temem de El și să umblăm pe căile Lui, iar fericirea va veni de la sine în viața noastră.

Scriptura corectează de asemenea și ce-l de-al doilea aspect perceput de majoritatea în termeni falși.

Dacă cei mai mulți definesc binele în termeni materiali, cuantificând câștigurile în bani și alte resurse asemănătoare, Dumnezeu ne învață că oamenilor cărora le merge bine sunt cei care umblă într-o relație cât mai apropiată cu Domnul și cu cei apropiați lor.

Nu neapărat câștigurile materiale definesc și evidențiază dacă îți merge bine

sau nu ci mai degrabă legătura pe care o ai cu Dumnezeu.

Dacă între tine și Dumnezeu există armonie, părtășie și o relație bazată pe încredere, ascultare, supunere și siguranță, înseamnă că îți merge bine.

Dacă Dumnezeu te-a binecuvântat cu o familie în care numele Său este cinstit, onorat și respectat, înseamnă că îți merge bine.

Dacă între membrii familiei tale există dragoste și respect reciproc, înseamnă că îți merge bine.

Dacă Dumnezeu te-a binecuvântat cu un cămin în care ai o soție iubitoare și credincioasă, sau un soț plin de dragoste, pocăit și tandru, dacă ai copii care te ascultă, se tem de Domnul și caută să împlinească voia Lui, îți merge bine.

Obișnuți să numărăm binecuvântările în stilul reductionist al oamenilor din lume, uităm că adevăratele binecuvântări nu stau în resurse materiale, nici în lucruri, nici în bani, nici chiar în aspecte care țin de integritatea fizică a trupului nostru ci de armonia care există în relația dintre noi și Dumnezeu, precum și în relația dintre noi și semenii noștri.

Poate n-ai primit din partea Domnului toate lucrurile pe care le-ai cerut, poate nu locuiești în casa la care visezi, poate nu conduci mașina pe care ți-o dorești și poate ai datorii financiare de care nu știi cum să scapi. Dar asta nu înseamnă că nu ești o persoană fericită. Pentru că dacă ești al Domnului, te temi de El și umblă în căile Lui, dacă ai un cămin în care ești iubit și prețuit, iar ai tăi îl urmează pe Domnul, dacă ești născut din nou și ai căpătat darul vieții veșnice, înseamnă că ai toate motivele să fii mulțumit deoarece ești omul căruia îi merge bine.

pastor Daniel Chereji

O bișnuți să privim lucrurile dintr-o singură perspectivă, cea a satisfacției și a consecinței favorabile imediate, obișnuită la rândul meu să văd lucrurile plan, fără să realizez că El privește viața mea dintr-o perspectivă tridimensională, nemulțumirea era cea mereu instalată pe loc de cinste și reflectată atât de clar prin atitudinea și acțiunile mele. Și ce se întâmpla cu lucrurile ce lucrează spre binele acelor ce-L iubesc? Priveam uneori cu suspiciune la adevărul ce se plasa inevitabil în calea nemulțumirii, și mă regăseam mormăind ceva despre existența unor excepții de la regulă.

Problema era undeva la colț, unde încercam să înghesui niște planuri „mai bune”, în fața planurilor lui Dumnezeu și într-un final mă întâlneam tot cu nemulțumirea, ce mă aștepta cuminte, ca de fiecare dată. Trebuia să o fac cumva să plece, chiar dacă mi-era greu să mă desprind de compania ei și de acel zâmbet „cald” de auto-victimizare.

Cum puteam totuși să fiu mulțumitoare pentru toate lucrurile? Trebuia să-mi instalez încrederea, asta era cert, undeva, să se mute

la cineva, sau ceva. În oameni? În lucruri? Sau, probabil în aptitudinile mele? Nimic nu era suficient de sigur. Lăsând la o parte calculele, presupunerile mele, predicțiile și viziunea mea limitată, am permis dragostei Lui să mă asigure de faptul că șovăiala nu mă făcea decât să stagnez caraghios în fața garanției că Dumnezeu știa cel mai bine să-mi poarte de grijă. Atitudinea de mulțumire și laudă pentru orice ar fi venit în viața mea, nu este altceva decât încredințarea că El conduce corabia mea, prin apele învolburate pe care le numai El le cunoaște. Îi mulțumesc pentru valurile înalte, de care mă ocrotea atunci când țineam ochii strâns închiși neștiind încotro mă voi îndrepta și de binecuvântările pe care El le revarsă în viața mea. Îi mulțumesc că nu am de ce să mă înspăimânt și că viața mea nu se transformă într-o epavă cu fiecare talaz pe care-l înfruntă, ci într-un vas gata să navigheze cât mai departe pentru slava Lui.

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu cu privire la voi, în Isus Cristos” (1 Tesaloniceni 5:18)

Lupu Amalia

„ - *Blanka... Ia spune, cum se numește?*
- *Ce anume?...*
- *Cântarea. Cântarea pe care o să o cânti.*
- *Dar... nu am pregătit nicio cântare...*
- *Aaa... Să-nțeleg că astăzi Dumnezeu nu a fost bun cu tine, și nu ai avea niciun motiv să Îi aduci laudă...*”

Când fratele Daniel mi-a spus aceste cuvinte, primul gând a fost „Are dreptate. Dumnezeu nu a făcut nimic deosebit pentru mine astăzi.” Apoi, Duhul Sfânt mi-a șoptit cu blândețe „Oare chiar nu a făcut nimic deosebit? Și cum rămâne cu tot ce ai primit azi?”

Ne-am obișnuit să primim de la Dumnezeu lucruri precum o rază de soare, un cântec de păsărele, un foșnet de frunze, sau o familie care ne înconjoară cu dragoste, sau prieteni credincioși. Ne-am obișnuit atât de mult, încât ni s-ar părea oarecum deplasat să Îi mulțumim pentru ele. Le considerăm lucruri normale, lucruri pe care Dumnezeu

este dator să ni le asigure, pentru că... Pentru că... Și aici ne oprim. Ne oprim deoarece ne dăm seama că până și lucrurile acestea „mici”, așa cum ne place să le numim, le primim datorită faptului că Dumnezeu este plin de har și îndurare, și nu pentru că noi am fi buni. Noi nu am fi niciodată suficient de buni ca să ni le procurăm prin propriile noastre forțe.

În plus, ele nu sunt lucruri mici. Deloc. Atunci când renunți la superficialitate și îndrăznești să privești dincolo de aparențe, nu vei mai îndrăzni să le numești așa. Lucrurile pe care poate tu le consideri „mici”, pe El L-au costat viața. Când conștientizezi acest adevăr, atitudinea ta nu va putea fi alta decât de mulțumire. Când privești spre prețul pe care l-a plătit Dumnezeu pentru ca tu să ai un loc în Universul pe care El îl ține în mâna Lui, nu vei putea decât să cazi în genunchi la picioarele Sale și să Îi aduci jertfa ta de mulțumire: întreagă viața ta. *Blanka Zah*

Când veți aduce Domnului o jertfă de mulțumire, s-o aduceți așa ca să fie primită. (Leviticul 19:5)

După ce Domnul a scos din Egipt pe poporul Israel, i-a dat acestuia o mulțime de legi și porunci, printre care și cele cu privire la mulțumire. Nimic nu-L satisface mai mult pe Marele Dumnezeu, decât oamenii cu duh ascultător, mulțumiți de ceea ce primesc de la El în fiecare zi. Dar cu mulțumirea este deseori greu, fiindcă oamenii firești au în general un standard pentru ceea ce e „bine” sau „rău” în viața lor. Când toate-i merg bine omului, el se declară foarte mulțumit și se simte fericit, însă când vine ploaia încercărilor toată acea mulțumire și bucurie dispăre din inima lui ca și cum nici n-ar fi sălășluit acolo niciodată.

Dacă ar fi să mulțumesc eu astăzi pentru ceva, atunci acel lucru ar fi atitudinea tatălui meu în fața nemiloasei boli. Încă înainte de a fi bolnav obișnuia să ne întrebe în fiecare zi: „Oare când o să vină Domnul Isus?”. Spunea asta cu ochii înlăcrimați adeseori, uitându-se la nori, așteptând mult să vină după El. Acum, după ce s-a îmbolnăvit subit, vorbește cu El noaptea în somn și zice: „Scumpul meu Isus Cristos” sau „Te iubesc, Doamne, că Tu m-ai iubit întâi!”

Deși sufletul meu e acum sfâșiat de durere, aceste lucruri îmi dau pe de altă parte o liniște îmbucurătoare, pentru că am în inimă speranța vederii. Vorbim

adeseori cum va fi când vom fi la Domnul și tata ne-a hotărât un semn, zicând:

„Dacă mă voi duce primul la El, atunci Domnul Isus va veni și după voi, și atunci când veți sosi, după semnul acesta veți ști că sunt eu”.

Acum pot să-I mulțumesc Domnului din toată inima, pentru că nimeni nu știe mai bine ca El de ce avem nevoie. Poate că am avut acum nevoie ca El să ne „scuture cuibul” sau poate să ne spele ochii cu lacrimi, ca să fie curați, sau să ne dezlipim inima de acest pământ blestemat și trecător, unde parcă ne înfipsesem prea bine. Nu știu de ce-i așa, dar știe El! Și eu vreau să-I aduc în această zi, o jertfă de mulțumire și jertfa mea să fie ca un dar de bun miros înaintea mării Lui, căci ne-a făcut mult bine și ne-a dat o încurajare:

„Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încunună capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!”

(Isaia 35:10)

Slăvit să fie Domnul!

Marina Pinteau

Biserica Creștină Baptistă „BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Tipografia NTD - Baia Mare
Bd. Traian 20/42, tel. 0732-124.728

ANUNȚURI

Miercuri	- ora 18	Repetiție de cor
Joi	- ora 18	Serviciu de închinare
Vineri	- ora 17	Clubul Awana
Vineri	- ora 18	Școala Prorocilor
Sâmbătă	- ora 9	Școala Prorocilor
Sâmbătă	- ora 17	Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9	Pregătire pentru botez
Duminică	- ora 10 și 17	Servicii de închinare